

Sygn. akt II K 607/18

1 Ds (...).2018

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2019r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Oliwia Antkowiak

przy udziale prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 07 lutego 2019r., 14 marca 2019r. 18 kwietnia 2019r. i 14 maja 2019r.

sprawy **A. B. (B.)**

syna J. i A. z d. (...)

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 04 lutego 2014r. do lutego 2017r. w K. uporczywie uchylał się od ciężącego na nim z mocy ustawy oraz wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Brzegu z dnia 25 czerwca 2014r. (...) 35/14 obowiązku opieki przez nielożenie na utrzymanie małoletniej córki L. B. pieniędzy w kwocie po 500zł miesięcznie płatnych do rąk matki D. T. przez co naraził je na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,

tj. o przestępstwo z art. 209 § 1a k.k.;

II. w okresie od grudnia 2017r. do czerwca 2018r. w K. uporczywie uchylał się od ciężącego na nim z mocy ustawy oraz wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Brzegu z dnia 25 czerwca 2014r. (...) 35/14 obowiązku opieki przez nielożenie na utrzymanie małoletniej córki L. B. pieniędzy w kwocie po 500zł miesięcznie płatnych do rąk matki D. T. wskutek czego łączna wartość powstałych zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, przez co naraził je na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych

tj. o przestępstwo z art. 209 § 1 i 1a k.k.;

orzeka:

I. na podstawie art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k. umarza postępowanie karne przeciwko oskarżonemu **A. B.** w zakresie zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku;

II. uznaje oskarżonego **A. B.** za winnego tego, że w okresie od 01 kwietnia 2018r. do 17 września 2018r., w P., uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego wobec córki L. B. (obecnie T.), określonego w wysokości 500 zł miesięcznie na mocy wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Brzegu z dnia 25.06.2014r., sygn. akt III RC 35/14, przez co naraził ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, a łączna wysokość powstałych wskutek

tego zaległości przekracza równowartość trzech świadczeń okresowych, tj. popełnienia przestępstwa z art. 209 § 1a k.k. i na podstawie art. 209 § 5 k.k. odstępuje od wymierzenia kary oskarżonemu;

III. na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego kosztami procesu, a w tym zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 zł tytułem zwrotu wydatków sądowych poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie i na podstawie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 30 zł.

SSR Radosław Gluza

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

Oskarżony A. B. i D. T. (poprzednio G.) pozostawali w nieformalnym związku. Są rodzicami dziecka – L. B. (obecnie T.), ur. (...)

Dowód:

kserokopia odpisu skróconego aktu urodzenia, k. 5,

zeznania świadka D. T., k. 106v – 107,

wyjaśnienia oskarżonego A. B., k. 124.

Po rozstaniu z oskarżonym D. T., działając w imieniu córki, wystąpiła do sądu z pozwem o alimenty przeciwko oskarżonemu. W dniu 25 czerwca 2014r. Sąd Rejonowy w Brzegu wydał wyrok zaoczny w sprawie o sygn. akt III RC 35/14, na mocy którego zasądził od A. B. na rzecz małoletniej L. B. alimenty w kwocie 500 zł, płatne do 10 – tego dnia każdego miesiąca, poczynając od 04.02.2014r., do rąk matki małoletniej.

Dowód:

zeznania świadka D. T., k. 106v – 107,

odpis wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Brzegu z dnia 25.06.2014r., sygn. akt III RC 35/14, k. 17.

A. B. nie wywiązywał się z płatności rat alimentacyjnych. W związku z tym D. T. złożyła wniosek o ich egzekucję do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań – Stare Miasto w P. P. B.. Postępowanie egzekucyjne prowadzone pod sygn. akt II Kmp 40/14 okazało się bezskuteczne. W okresie od wydania wyroku zasądzającego alimenty do dnia 17 września 2018r. oskarżony dokonał wpłat na poczet alimentów wyłącznie za miesiące 09 – 11.2014r. i 03 – 11.2017r.

Dowód:

zeznania świadka D. T., k. 106v – 107,

wyjaśnienia oskarżonego A. B., k. 124,

kserokopia zaświadczenia Komornika z 26.04.2018r., k. 3,

pismo Komornika z 22.02.2019r. wraz z załącznikami, k.109 – 113.

W 2014r. D. T. wyszła za mąż za M. T., który pomagał jej w utrzymaniu córki L.. D. T. uzyskiwała w okresie od stycznia do maja 2014r. zasiłek macierzyński w kwocie wynoszącej ok. 5.000 zł.

Następnie otworzyła butik, który okazał się nierentowny. Od września 2016r. do stycznia 2018r. D. T. była zatrudniona jako pracownik administracyjny, uzyskując wynagrodzenie w wysokości 2000 – 2500 zł miesięcznie. Następnie zatrudniła się na stażu fryzjerskim z wynagrodzeniem wynoszącym 900 zł miesięcznie. W marcu 2018r. D. T. rozwiódła się z M. T..

Dowód:

zeznania świadka D. T., k. 106v – 107,

zaświadczenie z ZUS, k. 126.

D. T. od września 2016r. sama utrzymywała córkę L.. Pomagali jej w tym rodzice, m.in. opłacając dodatkowe zajęcia edukacyjne, a obecnie wspomaga ją partner.

Dowód:

zeznania świadka D. T., k. 106v – 107.

Z uwagi na bezskuteczność egzekucji alimentów od oskarżonego na rzecz małoletniej L. B., D. T. wystąpiła w 2018r. o świadczenie z funduszu alimentacyjnego na dziecko L. B.. Zostało ono przyznane na mocy decyzji Burmistrza Miasta i Gminy K. z dnia 10 maja 2018r. w kwocie 500 zł miesięcznie, w okresie od 01.04.2018r. do 30.09.2018r.

Dowód:

zeznania świadka D. T., k. 106v – 107,

kserokopia decyzji Burmistrza i Miasta G. K. z 10.05.2018r., k. 2.

Dodatkowo D. T. pobierała z (...) w K. świadczenie wychowawcze na córkę L. B. w wysokości 500 zł miesięcznie w okresie od 01.04.2018r. do 30.09.2018r.

Dowód:

zeznania świadka D. T., k. 106v – 107,

informacja (...) w K. z 22.05.2018r., k. 19,

D. T. bez uzyskiwanych świadczeń alimentacyjnych, wypłacanych przez (...) w K., nie byłaby w stanie zapewnić utrzymania swojej córce.

Dowód:

zeznania świadka D. T., k. 106v – 107.

A. B. w okresie od 2014r. do połowy 2018r. wykonywał pracę zarobkową w małej gastronomii, uzyskując około 2.000 zł miesięcznie. Od tego czasu oskarżony pracuje jako kierowca z miesięcznym wynagrodzeniem 3000 zł.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego A. B., k. 124,

informacja PUP w P., k. 28.

Począwszy od 18 września 2018r. A. B. zaczął regulować bieżące alimenty na rzecz córki D. T., co skutkowało zawieszeniem postępowania egzekucyjnego. Dodatkowo oskarżony w ciągu 30 dni od przedstawienia mu zarzutów popełnienia przestępstw z art. 209 § 1a k.k. uregulował w całości zaległe alimenty wraz z odsetkami, wpłacając w dniu 20 listopada 2018r. na rzecz D. T. kwotę 18.083,32 zł oraz na rzecz Funduszu Alimentacyjnego kwotę 2.562,81 zł. Kwota uiszczona przez A. B. na poczet zaległości, pochodziła ze środków pożyczonych mu przez jego ojca, które oskarżony spłaca mu w miesięcznych ratach.

Dowód:

zeznania świadka D. T., k. 106v – 107,

wyjaśnienia oskarżonego A. B., k. 124,

karta rozliczeniowa ze sprawy egzekucyjnej, k. 60, (stan na 23.10.2018)

karta rozliczeniowa ze sprawy egzekucyjnej, k. 90, (stan na 16.11.2018)

potwierdzenia przelewów alimenty bieżące, k. 62 – 63, 92, 93,

oświadczenie wierzyciela, k. 94,

potwierdzenie przelewów alimenty zaległe, k. 74, 91, 95, 96, 119, 121, 122,

potwierdzenia przelewów, k. 118, 120, 123,

wydruk z rachunku bankowego, k. 98,

dokumentacja komornicza, k. 97, 99,

pismo Komornika z 22.02.2019r. wraz z załącznikami, k.109 – 113.

Oskarżony A. B. ma 35 lat, jest kawalerem, posiada jedno dziecko. A. B. był karany sądownie wyrokiem z 17.07.2017r. za czyn z art. 244 k.k. na karę grzywny.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego A. B., k. 124,

informacja z K., k. 33 – 35,

informacja Biura Informacyjnego K. z 06.03.2019r., k. 129.

A. B. przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których potwierdził uchylanie się od obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie sąd oparł się na zgromadzonych w sprawie dowodach w postaci dokumentów oraz zeznaniach świadka D. T. i wyjaśnieniach oskarżonego A. B., przyznającego się do zarzucanego mu czynu.

Na podstawie analizy wskazanych dowodów sąd dokonał rozstrzygnięcia w zakresie czynów zarzucanych oskarżonemu. I tak sąd umorzył w pierwszej kolejności postępowanie karne przeciwko A. B. w zakresie zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I aktu oskarżenia. Orzekając we wskazany sposób, sąd miał na uwadze wystąpienie ujemnej

przesłanki procesowej z art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k., w postaci braku wniosku o ściganie złożonego przez osobę uprawnioną, zgodnie z art. 209 § 2 k.k. Z uwagi na to, że w okresie niealimentacji objętym zarzutem z pkt I aktu oskarżenia, nie były przyznane na rzecz L. B. świadczenia pieniężne, wypłacane w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, to czyn ten miał charakter wnioskowy. Wniosek o ściganie oskarżonego nie został natomiast złożony tak w toku postępowania przygotowawczego, jak i sądowego, pomimo wyznaczenia D. T. przez sąd, terminu do jego złożenia.

Sąd uznał natomiast sprawstwo i winę A. B. w zakresie drugiego z zarzucanych mu czynów z art. 209 § 1a k.k. Zdaniem sądu oskarżony zrealizował w tym zakresie wszelkie znamiona tak strony przedmiotowej jak i podmiotowej wskazanego występku. A. B. pomimo możliwości nie realizował bowiem w okresie od 01 kwietnia 2018r. do 17 września 2018r. alimentów na rzecz córki L. B., narażając ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Uchylenie się przez oskarżonego od płatności alimentów doprowadziło do powstania zaległości, która przekroczyła równowartość trzech świadczeń okresowych. Ustalając odpowiedzialność karną oskarżonego, sąd dokonał zmiany opisu przypisanego mu czynu, mając na uwadze okres w jakim były wypłacane świadczenia z funduszu alimentacyjnego na rzecz uprawnionej, gdzie czyn oskarżonego był ścigany z urzędu, zgodnie z art. 209 § 3 k.k.

Wydając w pkt II części dyspozytywnej wyroku wyrok skazujący A. B. za przestępstwo z art. 209 § 1a k.k., sąd na podstawie art. 209 § 5 k.k. odstąpił od wymierzenia mu kary. Rozstrzygając we wskazany sposób, sąd miał na uwadze to, że oskarżony nie później niż przed upływem 30 dni od dnia jego pierwszego przesłuchania w charakterze podejrzanego uiścił w całości zaległe alimenty, zaś takiemu rozstrzygnięciu nie sprzeciwiała się jego wina i społeczna szkodliwość czynu. Ustalając zapłatę przez oskarżonego zaległych alimentów, sąd miał na uwadze to, że kwota jaka w jego imieniu została przelana z tego tytułu z konta obrońcy, odpowiadała wysokości zaległości zawartej w rozliczeniu Komornika Sądowego P. B. z dnia 23.10.2018r. (k. 60 a.s.). Wywiązania się z obowiązku przewidzianego art. 209 § 5 k.k. nie niweczy zdaniem sądu fakt, że komornik dokonał częściowego zaliczenia wpłaconej kwoty na należności dodatkowo egzekwowane, m.in. opłatę egzekucyjną. W tym zakresie wskazać również należy, że oskarżony powziawszy o tym wiedzę dokonał w dniu 15.01.2019r. stosownej dopłaty. Dodatkowo zaległość z której się wywiązał, dotyczyła całości obciążających go alimentów, a nie tylko tych w zakresie których doszło do jego skutecznego oskarżenia. Podsumowując, sąd uznał, że w sytuacji gdy oskarżony dobrowolnie wywiązał się z zaległych alimentów, co stanowi rzadkość w tego typu sprawach, brak jest okoliczności które sprzeciwiałyby się odstąpieniu od wymierzania mu kary.

Orzekając o kosztach procesu, sąd obciążył nimi w całości oskarżonego, który osiąga stały dochód i jest zdolny do wywiązania się z ich zapłaty.

SSR Radosław Gluza